

ร่างพ.ร.บ.ของกระทรวงพาณิชย์

บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

เหตุผล

โดยที่ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและมีบทบาทสำคัญในการกระจายรายได้ ปัจจุบันได้มีการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก อันส่งผลกระทบต่อธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งดั้งเดิมที่มีขนาดเล็ก สมควรมีการจัดระเบียบการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งบางประเภท เพื่อให้การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งทุกประเภทดำรงอยู่ได้ตามสภาพเศรษฐกิจการค้าและสภาพแวดล้อมในแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งควรมีมาตรการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง” หมายความว่า กิจการค้าปลีกหรือกิจการค้าส่งซึ่งสินค้าอุปโภคและบริโภคหลายประเภทที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

“ค้าปลีก” หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายสินค้าในจำนวนน้อยให้แก่ผู้บริโภค

“ค้าส่ง” หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายสินค้าในจำนวนมากให้แก่ผู้ซื้อเพื่อนำไปขายให้แก่ผู้บริโภคหรือนำไปให้บริการต่อ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกลางว่าด้วยการประกอบธุรกิจ
ค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือคณะกรรมการส่วนจังหวัดว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกลางว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีก
หรือค้าส่ง หรือกรรมการส่วนจังหวัดว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนากิจการประกอบธุรกิจค้าปลีก
หรือค้าส่ง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดี สำหรับกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการ
จังหวัด สำหรับจังหวัดอื่น

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการค้าภายใน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
ของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

การยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การประกอบ
ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งของหน่วยงานอื่นของรัฐ นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็น
พระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
ดังต่อไปนี้

- (๑) การขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (๒) การค่าน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการค่าน้ำมันเชื้อเพลิง
- (๓) การขายหนังสือ หรือหนังสือพิมพ์
- (๔) การขายของที่ระลึกตามแหล่งท่องเที่ยว
- (๕) การขายอัญมณีหรือเครื่องประดับ
- (๖) การขายอาหารที่ปรุงสำเร็จให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที
- (๗) การขายสินค้าซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ของชุมชนเป็นหลัก
- (๘) ตลาดสด ตามความหมายคำว่าตลาดของกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (๙) ร้านค้าสหกรณ์
- (๑๐) การขายสินค้าอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้กับกำหนดกิจการอื่น และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการกลางว่าด้วยประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง เรียกโดยย่อว่า “กคค.” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการจากส่วนราชการ จำนวนหกคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสองคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านกฎหมาย หรือด้านการค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือด้านเศรษฐศาสตร์

(๔) กรรมการผู้แทนสถาบันหรือองค์กรเอกชน จำนวนหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวนสองคน ผู้แทนสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง จำนวนสองคน และผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบการตลาดสด จำนวนหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมการค้าภายใน เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมการค้าภายในแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าภายใน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ในการแต่งตั้งกรรมการตาม (๔) ให้สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย บรรดาสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค หรือบรรดาสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง สมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบการตลาดสด แล้วแต่กรณี เสนอชื่อบุคคลที่เป็นสมาชิกของสถาบันหรือองค์กรของตนต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอชื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ กคค. ทำหน้าที่คณะกรรมการส่วนจังหวัดว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง สำหรับกรุงเทพมหานครด้วย

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนสถาบันหรือองค์กรเอกชน ตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) ต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง

มาตรา ๙ กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ สามปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรง ตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๐ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการตาม มาตรา ๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้ว่าจะมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่เป็น โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท
- (๗) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘
- (๘) พ้นจากการเป็นผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค หรือผู้แทนสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการ ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ในกรณีที่ได้รับแต่งตั้งในฐานะนั้น

มาตรา ๑๑ เมื่อกรรมการตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่ง ก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่น หรือผู้แทนอื่นของสถาบันหรือองค์กรเอกชน เป็นกรรมการแทน เว้นแต่วาระดำรงตำแหน่งของกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และ ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของ กรรมการซึ่งตนแทน

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเท่าที่เหลือ อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการและแผนการจัดระบบการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ผู้ผลิตสินค้า เกษตรกร หรือวิสาหกิจชุมชน และสิ่งแวดล้อม

(๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการทางภาษีให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาของแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งกำหนดนโยบายสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมให้มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายธุรกิจหรือรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมทางการตลาด หรือให้มีการจัดการระบบโลจิสติกส์ หรือมาตรการทางภาษี หรือมาตรการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดต้นทุนสินค้า ค่าขนส่ง ให้เกิดประสิทธิภาพและมีความเข้มแข็ง ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ และเพื่อให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามนโยบายสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว

(๔) รับเรื่องที่มีการร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายเนื่องจากการกระทำอันมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

(๕) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการส่วนจังหวัดว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

(๖) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น

(๗) มีคำสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ให้จังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานครให้มีคณะกรรมการส่วนจังหวัดว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง เรียกโดยย่อว่า “กจค.” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการจากส่วนราชการจำนวนสี่คน ได้แก่ อัยการจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด พาณิชยจังหวัด และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสองคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย หรือด้านการค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือด้านเศรษฐศาสตร์

(๔) กรรมการผู้แทนสถาบันหรือองค์กรเอกชน จำนวนห้าคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้แทนหอการค้าจังหวัด จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวนสองคน และผู้แทนสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง จำนวนสองคน

ให้หัวหน้าสำนักงานการค้าภายในจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๔ ให้ กจค. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะ ให้ความเห็น ให้ข้อเท็จจริงต่อ กกค. ในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งประเภทใดประเภทหนึ่ง

(๒) พิจารณาอภิปรายอนุญาตการประกอบธุรกิจ การตั้งสาขา การโอนกิจการ การออกไปแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ กกค. จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ และหลักฐานครบถ้วน ในกรณีมีความจำเป็นที่ไม่อาจจะพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว กกค. จะขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ผู้อนุญาตต้องมีหนังสือแจ้งเหตุผลความจำเป็นให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว

(๓) รับเรื่องที่มีการร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายเนื่องจากการกระทำอันมีผลกระทบกระเทือนต่อการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

(๔) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใด มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น

(๕) มีคำสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ

(๖) ปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งของ กกค. และปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ กกค. มอบหมาย

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กกค.

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่งของ กกค. จะขัดหรือแย้งกับกรณีที่ กกค. กำหนดไม่ได้

มาตรา ๑๕ ให้นำความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้กับการตามมาตรา ๑๓ (๓) และ (๔) โดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับกับลักษณะต้องห้ามของอนุกรรมการ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการพิจารณาทางปกครอง การประชุม และการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการบริหารกองทุน ด้วยโดยอนุโลม

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

มาตรา ๑๘ ให้จัดตั้งสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ

(๒) ติดตามความเคลื่อนไหว สถานการณ์และสภาพปัญหาของการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา และการส่งเสริมและการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งต่อคณะกรรมการ

(๓) ศึกษาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ทิศทางและแนวโน้มของพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งและปัญหาและอุปสรรคในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง รวมทั้งเสนอความเห็นหรือมาตรการในการกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การส่งเสริมหรือการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งให้มีความเข้มแข็ง และให้การประกอบธุรกิจทุกประเภทอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นธรรม รวมทั้งให้มีบทบาทในการยกระดับวิถีชุมชน วัฒนธรรม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

(๔) ประสานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการมอบหมาย

(๖) ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้สำนักงานการค้าภายในจังหวัด กระทรวงพาณิชย์ ทำหน้าที่และรับผิดชอบงานตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหรือหลักฐานเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสารหรือหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

(๓) ออกคำสั่งเตือนเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขหรือปฏิบัติการให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตหรือตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง
อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว
ต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ
และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการจัดระบบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งและเพื่อให้
ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของระบบเศรษฐกิจในชุมชนดำรงอยู่ได้
ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้การประกอบ
ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตในการประกอบ
ธุรกิจ

(๑) ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งที่มีขนาดพื้นที่ของสถานประกอบธุรกิจขายสินค้า
แห่งใดแห่งหนึ่ง ตั้งแต่หนึ่งพันตารางเมตรขึ้นไป

พื้นที่ของสถานประกอบธุรกิจขายสินค้า หมายความว่าพื้นที่รวมของทุกชั้นภายใน
อาคารและพื้นที่ภายนอกอาคารที่ใช้ประกอบกิจการขายสินค้า แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงพื้นที่
ใช้สอยอย่างอื่นที่ไม่ได้ใช้ในการขายสินค้า เช่น พื้นที่ให้บุคคลอื่นเช่า คลังสินค้า ที่จอดรถ ห้องน้ำ

(๒) ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งที่มียอดรายได้หรือประมาณการรายได้ของทุกสาขา
ในปีภาษีที่ผ่านมาหรือประมาณการรายได้ของแผนธุรกิจในปีแรกรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาท
ขึ้นไป หรือตามจำนวนที่กำหนดเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา หรือ

(๓) ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งซึ่งผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งได้รับอนุญาต
จากผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตาม (๑) หรือ (๒) ให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือ
สิทธิอย่างอื่น เพื่อประกอบธุรกิจภายในระยะเวลาหรือเขตพื้นที่ที่กำหนด และการประกอบธุรกิจนั้น
อยู่ภายใต้การส่งเสริมและควบคุมตามแผนดำเนินธุรกิจของบุคคลที่อนุญาตนั้น โดยผู้ประกอบ
ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าตอบแทนการใช้สิทธิดังกล่าว

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ ให้แบ่งประเภทการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่

(๑) ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งขนาดใหญ่มาก หมายความว่า ธุรกิจที่มีขนาดพื้นที่ตั้งแต่สามพันตารางเมตรขึ้นไป

(๒) ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งขนาดใหญ่ หมายความว่า ธุรกิจที่มีขนาดพื้นที่ตั้งแต่หนึ่งพันถึงสองพันเก้าร้อยเก้าสิบเก้าตารางเมตร

(๓) ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งขนาดกลาง หมายความว่า ธุรกิจที่มีขนาดพื้นที่ตั้งแต่สามร้อยถึงเก้าร้อยเก้าสิบเก้าตารางเมตร

(๔) ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งขนาดเล็ก หมายความว่า ธุรกิจที่มีขนาดพื้นที่ตั้งแต่หนึ่งร้อยถึงสองร้อยเก้าสิบเก้าตารางเมตร

ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กกค. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในแต่ละประเภทแยกต่างหากจากกัน

การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามวรรคสอง ให้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับบริเวณที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจ วันและเวลาเปิดปิดของสถานประกอบธุรกิจ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่จำเป็นแก่ผู้บริโภค และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นเท่าที่จำเป็น แก่วัตถุประสงค์ในการปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้คำนึงถึงลักษณะของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งแต่ละประเภท วัฒนธรรม ประเพณี สภาพสังคม วิถีชุมชน สิ่งแวดล้อม อัตราความหนาแน่นของประชากรในแต่ละท้องถิ่นและอาจกำหนดให้ทำประชาพิจารณ์ในแต่ละท้องถิ่น

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีกฎหมายใดกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๒๔ ต้องไม่ขัดกับกฎหมายนั้น

มาตรา ๒๖ ผู้ใดจะประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๓ ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต และการต่อใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจให้ใช้ได้กับธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามประเภทที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งประเภทใดซึ่งประสงค์จะตั้งสาขาของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งประเภทเดียวกัน ณ ที่ใด ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสาขาตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งแล้ว หากต่อมา ลักษณะการประกอบธุรกิจไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๓ ให้การประกอบธุรกิจดังกล่าวยังคงอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ เว้นแต่การประกอบธุรกิจที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๙ ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในสถานประกอบธุรกิจของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๖ แล้ว ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะโอนกิจการตามที่ได้รับอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตหรือเป็นการตกทอดทางมรดก

การยื่นคำขอโอนกิจการและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๖ ตาย หรือสิ้นสภาพนิติบุคคล หรือตกเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทายาทหรือผู้ชำระบัญชีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาต เพื่อรับโอนใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย สิ้นสภาพนิติบุคคล หรือตกเป็นบุคคลล้มละลาย แล้วแต่กรณี หรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตขยายเวลาให้ตามความจำเป็น ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ หากจะประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตนั้นต่อไปให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาท ผู้ชำระบัญชีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่งเข้าประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต

เมื่อผู้ชำระบัญชีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ดำเนินการชำระบัญชีหรือจัดการทรัพย์สินของผู้ได้รับอนุญาตจนแล้วเสร็จ ให้ใบอนุญาตนั้นเป็นอันสิ้นอายุ

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้อนุบาลโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจทุกแห่ง

มาตรา ๓๓ ถ้าใบอนุญาตประกอบธุรกิจหรือใบอนุญาตตั้งสาขาสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ ไม่อนุญาตให้ตั้งสาขาหรือไม่อนุญาตให้โอนกิจการ กรณีผู้ขออนุญาตในกรุงเทพมหานครให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และกรณีในจังหวัดอื่นให้ผู้ขออนุญาตอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการกลางว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่ง

มาตรา ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตที่เลิกประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่ง หรือเลิกสาขาใดสาขาหนึ่ง ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกประกอบธุรกิจหรือวันเลิกสาขานั้น

มาตรา ๓๖ ให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งที่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๓ อยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๒๓ มีผลใช้บังคับ ยื่นขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้น มีผลใช้บังคับ และให้ผู้อนุญาตออกใบอนุญาตให้โดยไม่ชักช้า ในระหว่างนั้นให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งนั้นต่อไปได้ โดยมีฐานะเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต และต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๔

กองทุนส่งเสริมและพัฒนากิจการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่ง

มาตรา ๓๗ เพื่อให้ธุรกิจค้าปลีกคำสั่งทั้งระบบสามารถดำรงอยู่ร่วมกันได้ และให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกคำสั่งรายย่อยได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรมทั้งด้านเงินทุน ความรู้และเทคโนโลยีในการดำเนินธุรกิจ จึงจำเป็นต้องจัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง ในกระทรวงพาณิชย์ เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมและพัฒนากิจการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่ง” สำหรับเป็นทุนหมุนเวียนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่ง ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) เงินบำรุงกองทุนโดยตัดจ่ายจากภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งที่ได้รับอนุญาตในอัตราไม่เกินร้อยละ ๑ ของภาษีที่เก็บได้จากผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว ทั้งนี้ตามอัตราที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

- (๒) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๓) เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๔) เงินที่ได้รับจากสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง และสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจของผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากแหล่งต่าง ๆ ภายในประเทศ ต่างประเทศ หรือบุคคลอื่น
- (๖) ดอกผลของเงินกองทุน
เงินและดอกผลที่กองทุนได้รับไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง เป็นรายได้แผ่นดิน ให้ปลัดกระทรวงพาณิชย์มีอำนาจนำเงินกองทุน ไปหาดอกผลได้โดยการฝากออมทรัพย์หรือฝากประจำกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือชื่อหลักทรัพย์ของรัฐบาล

มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธาน ผู้แทนกรมการค้าภายใน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านค้าปลีกค้าส่งภาครัฐและภาคเอกชน อย่างละหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งรายย่อย จำนวนห้าคน เป็นกรรมการ ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นกรรมการและเลขานุการ

ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งรายย่อยให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้วแต่กรณี เสนอชื่อต่อคณะกรรมการกลางว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

ให้นำความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับกับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งรายย่อยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ กองทุนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในด้านเงินทุน ความรู้ และเทคโนโลยีในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง

- มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
- (๑) กำหนดนโยบายแผนการเงินและงบประมาณประจำปีของกองทุน
  - (๒) พิจารณาอนุมัติแผนงาน งาน โครงการ หรือกิจกรรมและงบประมาณรายจ่ายของกองทุนเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

- (๓) พิจารณาอนุมัติการใช้จ่ายเงินตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๔) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การบริหารเงินกองทุน การใช้จ่ายเงินกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง
- (๕) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน
- (๖) ควบคุมและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงาน งาน โครงการหรือกิจกรรมและงบประมาณรายจ่ายของกองทุน รวมทั้งประเมินผลการบริหารกองทุน
- (๗) รายงานงบการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการกลางว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งทุกสิ้นปีงบประมาณ
- (๘) ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการค้าปลีกค้าส่งตามที่คณะกรรมการกลางว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งมอบหมาย

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๑๙ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเตือนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๓ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือตั้งสาขาโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงสามล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสองแสนบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๔๖ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองแสนบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๔๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการ ผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมหรือตนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๔๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๔๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ในการใช้อำนาจดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการ อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด พาณิชยจังหวัด หัวหน้าสำนักงานการค้าภายในจังหวัด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำแทนได้

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการกำหนดนโยบาย มาตรการและแผนมาตรา ๑๒ (๑) กฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่กฎหมายมีผลบังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าธรรมเนียมคำขออนุญาตและคำขออื่น ๆ ให้เรียกเก็บในอัตราดังต่อไปนี้			
(ก) คำขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(ข) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(ค) คำขอใบอนุญาตตั้งสาขาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(ง) คำขอให้ออกใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือใบอนุญาตตั้งสาขา	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(จ) คำขอโอนกิจการตามที่ได้รับอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๒) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เรียกเก็บในอัตราดังต่อไปนี้			
(ก) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประเภทธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ขนาดใหญ่	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
(ข) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประเภทธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ขนาดใหญ่	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐	บาท
(ค) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประเภทธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ขนาดกลาง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ง) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประเภทธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ขนาดเล็ก	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(จ) ใบอนุญาตตั้งสาขาประเภทธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ขนาดใหญ่	ฉบับละ	๒๕,๐๐๐	บาท
(ฉ) ใบอนุญาตตั้งสาขาประเภทธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ขนาดใหญ่	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐	บาท
(ช) ใบอนุญาตตั้งสาขาประเภทธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ขนาดกลาง	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(ซ) ใบอนุญาตตั้งสาขาประเภทธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ขนาดเล็ก	ฉบับละ	๑,๕๐๐	บาท
(ณ) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(ญ) ใบอนุญาตให้โอนกิจการตามที่ได้รับอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท